

عنوان مقاله:

گفتاری در باب پایداری: از توسعه تا معماری

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

تیمور رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه پیام نور مرکز بین الملل عسلویه ایران

خلاصه مقاله:

پایداری مفهومی غنی و نیز عاملی جهت هماهنگی و تعامل دوسویه بین توسعه و محیط زیست است که با نگاهی مدبرانه به اهمیت طبیعت و جایگاه انسان در آن می پردازد. توسعه پایدار فرآیندی است که بر سه محور اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی استوار می باشد. معنایش با معنای پیشرفت و رشد تمایز دارد. روند و مفهومی کیفی است که بر پایه ای تیوری و مبانی جامع نگر بنا شده است که با شاخصه های خویش معادلی را برابر با افزایش سطح کیفیت زندگی بیان می کند. توسعه پایدار با توجه به این که ریشه های اکولوژیکی، اجتماعی - فرهنگی و اقتصادی دارد اما با دیدگاهی نسبت به مشکلات آینده ای انسان معاصر، نقش محیط زیست را آشکارتر می نماید. بر این امر، توسعه پایدار در حیطه ی معماری به طراحی پایداری می پردازد که منحصر بفرد است و در پی انطباق خویش با محیط و بسترش می باشد و در پی شکل گیری و تحقق خود به حفظ آرمان ها و اصول محیط طبیعی نگاهی پایدار دارد. روند پژوهش این گفتار که مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و هدف آن بررسی توسعه پایدار و نیز تأثیر آن در حوزه معماری می باشد که با اصوح، مبانی و نظریات مختلف پیرامون پایداری بسط پیدا کرده است

کلمات کلیدی:

توسعه، پایداری، شهر پایدار، دیدگاه های پایداری، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/304709>

